

§ 23 Nr. 159. Men jeg vil først overfor det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) sige, at det undrer mig, at han kan udtale, at naar man bygger Skoler, skal man ikke forlange Hjælp af Staten; men det har da oftere viist sig, at man rolig kan bygge en Høiskole og bagefter bede om Understøttelse. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at man uddanner ikke praktisk i Skolerne, men det sker jo dog i Husholdningskoler, i Landbrugsskoler og i andre Skoler. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig herved, men kun sige, at jeg har en gammel Kjærlighed til Søetaten fra den Tid, jeg aftjente min Værnepligt der, og at jeg gjerne vilde bidrage min lille Del til, at de Unge kunne faae saa god en Uddannelse paa det Omraade som muligt. Jeg tror virkelig, at den omtalte Mand, efter det Kjendskab, jeg har til ham, har bidraget ikke saa lidt til at fremme den gode Udvikling hos de unge Sømand, inden de gaa ud, og det har stor Betydning ogsaa for deres fremtidige private Stillinger, at de komme under god Behandling og Veiledning. Jeg skal derfor slutte mig til de Udtalelser, som ere fremkomne fra de ærede Medlemmer fra Viborg (Klein) og fra Alsens (Berntsen), og medens jeg med Fornøielse skal stemme for Udvalgets Flertals Forslag i Dag om, at Bevillingen udgaar, vil jeg dog henstille til den ærede Ordfører og det ærede Finantsudvalg, om de ikke ville optage den til 3die Behandling.

Straandes: Vi kunne jo ikke diskutere Indenrigsministeriets Budget under denne Forhandling, og det er derfor umuligt for mig nu at komme ind paa det Punkt, som den ærede Ordfører i Dag omtalte; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at det ærede Medlem hlyntes selv at mene, at Vanstilheden ligger deri. Der er Haab om, at den Venlighed maa vise sig i Gjærningen, naar vi efter nogle Dages Forløb faae det Lovforslag herover, som i Dag behandles i Landsthinget, nemlig Loven om Dampfærgeleiet ved Helsingør og dertil hørende Foranstaltninger, hvortil nemt kan knyttes den Rystbane, der var Tale om under Forhandlingerne her. Jeg haaber altsaa, at det ærede Medlem i Gjærningen vil vise den Velvillie, han synes at være overfor de Planer, som Ordføreren har gjort sig til Talsmand for. Jeg skal minde det ærede Medlem om, at han bebrejder Ordføreren for Oppositionen, at der stables saa Meget sammen paa een Plan; men hertil vil jeg sige, at jeg synes, det er loyalt, naar der fra Ordføreren Side strax erklæres, hvad

vore Planer, Planer og Idealer ere. Jeg skal minde om, at man i stærke Ord har bebrejdet Oppositionen, at den intet Program har. Nu viser det sig ved denne Venlighed, at vi have et fyldigt Program. Det synes jeg ogsaa, det ærede Medlem burde anerkjende. Det er et Program, som gaar ud paa at opbæjle Landet materielt og aandeligt, saameget som muligt at skabe Virksomheder; det er endelig den Trafikplan, som den ærede Ordfører har omtalt, saa jeg haaber, at det ærede Medlem og hans Meningsfæller for Fremtiden ville erkjende, at dette er Venstres Plan i Modsatning til Højres Plan, som er Forsvarsplanen; en Ernæringsplan for Landet — det er vort Program. Men nu er Spørgsmaalet — og derfor kunne vi diskutere denne Sag under Marineministeriet — hvorfra Pengene skulle komme dertil. Have vi Penge dertil? Spørger det ærede Medlem. Dertil svarer det ærede Medlem Nei, vi have ingen Penge, og deri er jeg enig med ham, hvis vi bruge de Penge, vi have i Statskassen, til militære Diemed. Hvis de i Statskassen ophobede Summer skulle bruges til militære Foranstaltninger, saa er der ingen Penge til de Reformere, som Landet og Oppositionen forlanger. Det er simpelthen det virkelige Sagforhold paa dette Omraade. Det er, som om Statskassen var forseglet med 3 Segl, der ikke lod sig aabne, hver Gang Indenrigsministeren kom, medens den derimod sprang op med et Knald, hver Gang Krigsministeren og Marineministeren kom; de to Ministre ere jo som eet Hjerte og een Sjæl. De kunne faae Penge, saa snart de forlange det, medens man behandler Indenrigsministeren som den fattige Slægtning. Naar han kommer, saa er der ingen Penge i Kassen til de Foranstaltninger, vi ønske. I Statskassen ligger der 50 Millioner; om dem har Finantsministeren erklæret, at de skulle anvendes til militære Foranstaltninger. Ja, han har ikke sagt det rent ud, men det ligger tydeligt i Ordene. Hvis nu det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Schæbling) giver Finantsministeren sin Tilslutning paa dette Punkt, saa er der ingen Penge til økonomiske Foranstaltninger. Saa længe ikke hele Landet erklærer sig mod denne Erklæring og dette Parti, hvortil det ærede Medlem hører, saa bliver Landet delt, som S. M. Hansen sagde, efter Anskuelser. Den ene er den, som vil have, at Pengene, som ere i Statskassen, skulle anvendes paa det borgerlige Omraade og til indre Reformere, og den anden er den, som den ærede Finantsminister staar som Fører for, og hvortil det ærede Medlem slutter sig, og